

ærede Konsejlspræsident har ladet sig underkaste et Interview af en Københavnerkorrespondent til „Berliner Tageblatt“, og jeg ser af dette Interview, hvis Rigtighed jeg ikke er i Stand til at kunne kontrollere, at den højtærede Konsejlspræsident har udtalt sig saaledes: „Regeringens Forsvarsplan, altsaa ogsaa Sikringen af København mod Landsiden, anses af de udenlandske Magters officielle Kredse helt igennem som hensigtsmæssig; ogsaa den tyske Gesandt i København har sluttet sig til denne Anskuelse.“ Jeg vil rette det Spørgsmaal til den højtærede Konsejlspræsident: Under hvilke Former har den højtærede Konsejlspræsident hos de udenlandske Magter og den tyske Gesandt i København indhentet denne Anerkendelse af det Forslag om Københavns Befæstning, han har stillet. (Uro paa Tilhørerspladsen).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige.

N. Jensen: Som tilhørende det 4de Mindretal i Betænkningen har jeg ønsket at knytte nogle Bemærkninger til Sagens anden Behandling, navnlig hvad det Punkt angaar, hvor vi ikke ere enige med de Medlemmer, der ellers sammen med os udgøre Flertallet af Udvalget. Men forinden jeg gaar derover til, skal jeg udtale min Tilslutning til, hvad den ærede Ordfører sagde som Indledning til de Forslag, her foreligge til Behandling. De maa jo nærmest betragtes som værende i ufærdig Stand; man har ogsaa, som det staar i Indledningen til Betænkningen, kun i Hovedtrækkene gennemgaaet Forslagene, og der har ikke været Tid til at gennemgaa dem i Enkelthederne. Denne Bemærkning vil sige saa meget som, at man overfor Enkelthederne vil have frie Hænder til at foreslaa Ændringer, selv om de nu ikke ere foreslaaede til denne Behandling, og idet jeg henholder mig til mine Udtalelser ved første Behandling, vil jeg altsaa ogsaa tage dette Forbehold baade med Hensyn til Udligningen af Skellet mellem Officerer og Underofficerer og Hensynet til Garnisonsforholdene. Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) var i Gaar inde paa Spørgsmaalet om Skytteforeningernes Samvirken med Hæren. Ogsaa dette er et af de Punkter, man absolut, naar man kommer til en Ordning af Enkelthederne i Forslagene, maa have sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg haaber ogsaa, det skal lykkes — der er jo nedsat et Udvalg

til at forberede dette Samarbejde — at komme med et Forslag, der er acceptabelt saavel fra Skytteforeningernes som fra Hærens og de sagkyndiges Side.

Men naar et æret Medlem og jeg ikke have kunnet slutte os til Flertallet med Hensyn til Befæstningen, den saakaldte fremskudte Linie, ønsker jeg ganske kort for mit Vedkommende at sige, hvorfor jeg ikke har kunnet gøre det. Der er jo ingen Uenighed mellem den ærede Ordfører og dem, der slutte sig til hans Opfattelse, og os om, at København skal sikres saavel fra Land- som fra Søsiden; der er kun Uenighed om, paa hvilken Maade man mener at kunne skaffe Sikringen fra Landsiden. Den ærede Ordfører og de, der slutte sig til ham, mene, at naar man anlægger de to saakaldte Fløjforter og saa har den fornødne Sikringsstyrke til Stede, kan man sikre Mobiliseringen ogsaa indenfor den københavnske Rayon. Det er der, jeg ikke deler Opfattelse med den ærede Ordfører og hans Meningsfæller i dette Stykke. For det første maa vi være klare over, hvad Sagkundskaben kræver, for at Mobiliseringen fyldestgørende skal kunne sikres. Den kræver jo, at der skal være indkaldt en Styrke paa 24,000 Mand. Med andre Ord, saa snart der kommer en Kurre paa Traaden her i Europa, skulde Regeringen indkalde 24,000 Mand, som da skulde ligge til Sikring for, at man kunde mobilisere indenfor den københavnske Rayon. Det vil jo efter de Oplysninger, der have foreligget for Udvalget, ikke koste ganske lidt, og skal man tænke sig, at Usikkerheden varer ved om end kun en kort Tid, saa at man skal have en Styrke af den Størrelse liggende f. Eks. en Maaned, vil det, saa vidt jeg forstaar, betyde en Bekostning paa 1,370,098 Kr. Det er jo ikke nogen lille Bekostning, og man ved jo ikke, hvor ofte den vil gentage sig. Derimod vil man efter de sagkyndiges Mening kunne nøjes med en langt mindre Styrke, naar man har den fremskudte Stilling. Jeg har derfor i dette Stykke maattet slutte mig fuldt ud til Regeringens Standpunkt.

Jeg tror heller ikke, som den ærede Ordfører mener, at det vil stride mod Neutraliteten, at man har en saadan fremskudt Linie. Tværtimod, jeg tror, at man bedre kan bestemme sig til at anvende vore Tropper paa de Steder, hvor vi alle ere enige om, at de skulle anvendes, nemlig ved Kysten, naar der ikke behøver at ligge saa mange ved København for at sikre Hovedstaden og Regeringens